

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रतिपन्नं कर्तव्यत्वेन ज्ञातमनुष्ठितं च ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अदृश्यत् अदृश्यत ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

अतीव तच्चित्रमतुल्यरूपं बभूव युद्धं रविभीमसूनुः ॥ समाकुलं शस्त्रनिपातघोरं दिवी वराङ्गं शुभतोः प्रमत्तं ॥ १७ ॥ संजय उवाच घटोत्कचं यदा कर्णो
नविशेषयते नृप ॥ ततः प्रादुश्चकारो ग्रमस्त्रमस्त्रविदां वरः ॥ १८ ॥ तेनास्त्रेणावधीत्तस्य रथं सहयसारथिं ॥ विरथश्चापि हैडिं विः क्षिप्रमंतरधीयत ॥ १९ ॥ धृ
तराष्ट्र उवाच तस्मिन्नंतर्हिते तूर्णं कूटयोधिनिराक्षसे ॥ मामकैः प्रतिपन्नं यत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ २० ॥ संजय उवाच अंतर्हितं राक्षसे द्रं विदित्वा स
प्राक्रोशन् कुरवः सर्व एव ॥ कथं नायं राक्षसः कूटयोधी हन्यात्कर्णं समरे दृश्यमानः ॥ २१ ॥ ततः कर्णो लघुचित्रास्त्रयोधी सर्वादिशः प्रावृणोद्वाणजालैः ॥ न वै किं
चित्प्रापतत्तत्र भूतं तमो भूते सायकैरंतरिक्षे ॥ २२ ॥ नैवा ददानो न च संदधानो न चेषुधीः स्पृश्यमानः कराग्रैः ॥ अदृश्यद्वैलाघवात्सूतपुत्रः सर्वबाणैश्छादयानो
ऽतरिक्षं ॥ २३ ॥ ततो मायां दारुणामंतरिक्षे घोरां भीमां विहितं राक्षसेन ॥ अपश्यामलोहिताभ्रप्रकाशां देदीप्यंती मग्निशिखामिवोग्रां ॥ २४ ॥ ततस्तस्यां वि
द्युतः प्रादुरासन्नुल्काश्चापि ज्वलिताः कौरवेन्द्र ॥ घोषश्चास्याः प्रादुरासीत् सुघोरः सहस्रशो नदतां दुंदुभीनां ॥ २५ ॥ ततः शराः प्रापतन् रुक्मपुंखाः शक्त्यष्टिप्रास
मुसलान्यायुधानि ॥ परश्वधास्तैलधौताश्च खट्वाः प्रदीप्ताग्नास्तोमराः पट्टिशश्च ॥ २६ ॥ मयूखिनः परिघालोहबद्धा गदाश्चित्राः शितधाराश्च शूलाः ॥ गुर्व्यो ग
दाहेमपट्टावनद्धाः शतघ्न्यश्च प्रादुरासन्समंतात् ॥ २७ ॥ महाशिलाश्चापतंस्तत्र तत्र सहस्रशः साशनयश्च वज्राः ॥ चक्राणि चानेकशतक्षुराणि प्रादुर्बभूवुर्ज्व
लनप्रभाणि ॥ २८ ॥ तां शक्तिपाषाणपरश्वधानां प्रासासिवज्राशनिमुद्गराणां ॥ दृष्टिं विशालां ज्वलितां पतंतीं कर्णः शरौ घैर्न शशाकहंतुं ॥ २९ ॥ शराहतानां
पततां हयानां वज्राहतानां च तथा गजानां ॥ शिलाहतानां च महारथानां महान्निनादः पततां बभूव ॥ ३० ॥ सुभीमनानां विधशस्त्रपातैर्घटोत्कचेनाभिहतं समं
तात् ॥ दौर्योधनं वै बलमार्तरूपमावर्तमानं ददृशे भ्रमत्तत् ॥ ३१ ॥ हा हा कृतं संपरिवर्तमानं संलीयमानं च विषण्णरूपं ॥ तेत्वार्यभावात्पुरुषप्रवीराः पराङ्मुखा
नो बभूवुस्तदानीं ॥ ३२ ॥ तां राक्षसीं भीमरूपां सुघोरां दृष्टिं महाशस्त्रमयीं पतंतीं ॥ दृष्ट्वा बलौघांश्च निपात्यमानान् महद्भयं तव पुत्रान्विवेश ॥ ३३ ॥ शिवाश्च वै
श्वानरदीप्तजिह्वाः सुभीमनादाः शतशो नदंतीः ॥ रक्षोगणान् नर्दतश्चापिवीक्ष्य नरेंद्रयोधा व्यथिता बभूवुः ॥ ३४ ॥